

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5C/242/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713204261
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2014:2713204261.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudcom JUDr. Borisom Buľubašom v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriesse 13C, CH - 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, si sídlom Karadžičova 8, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti odporkyni: I. U., R.. XX.X.XXXX, D. K. XXX, XXX XX J., štátna občianka SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, 040 01 Košice, právne zastúpený: Mgr. Peter Masarovič, advokát, so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, o zaplatenie 501,99 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Súd odporkyni **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v sume 85,80 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojim návrhom doručeným súdu dňa 20.6.2013 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 501,99 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 501,99 eur od 5.10.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania. V návrhu uviedol, že na základe zmluvy o úvere zo dňa 8.8.2007 bol odporkyni poskytnutý úver vo výške 663,88 eur, splatný v 24 mesačných splátkach vo výške 14,37 €. Odporkyňa porušila ustanovenia bodu 4.17 všeobecných obchodných podmienok zmluvy o úvere, podľa ktorých bola povinná mesačné splátky splácať v stanovenej výške podľa splátkového kalendára a tento splátkový kalendár dodržiavať. Nakoľko si odporkyňa neplnila riadne svoje povinnosti, spoločnosť GE MONEY, a.s. vypovedala zmluvu dňa 19.12.2008. Odporkyňa pohľadávku navrhovateľa do dňa podania návrhu neuhradila ani čiastočne. Pohľadávka navrhovateľa predstavuje sumu 501,99 €, ktorú tvorí neuhradená istina úveru vo výške 501,99 eur. Súčasťou sumy úrokov z omeškania sú ďalej úroky z omeškania vyčíslené podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka t.j. 5,0 % ročný úrok z omeškania zo sumy 501,99 eur od 5.10.2012 do zaplatenia. Dňa 27.9.2012 uzavrel navrhovateľ ako postupník so spoločnosťou GE Money, a.s. ako postupcom, zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe, ktorej bola navrhovateľovi postúpená pohľadávka voči odporkyni zo zmluvy o úvere vo výške 501,99 eur s príslušenstvom a právami spojenými s pohľadávkou. Postúpenie pohľadávky oznámil postupca odporkyni listom zo dňa 26.10.2012, v ktorom vyčísľil výšku pohľadávky navrhovateľa a vyzval odporkyňu na jej zaplatenie. Odporkyňa v stanovenej lehote pohľadávku navrhovateľa nezaplatila.

Na základe výzvy súdu, navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 26.8.2013 doplnil svoj návrh tak, že uviedol, že zmluva o úvere zo dňa 16.8.2002 je tzv. zdrojová zmluva. Táto zmluva bola daná klientom

ako prvá a po jej splatení mu ponúkli ďalší úver, ku ktorému už nemajú podklady, pretože v zmluvných ustanoveniach sa uvádza, že uzatvárajú zmluvu o revolvingovom úvere a žiada GE o poskytnutie úverového rámca na opakované čerpanie úveru. Takže navrhovateľ teraz vymáha dlh, ktorý vznikol z ďalšieho čerpania prostriedkov, ku ktorému neexistuje konkrétna zmluva, pretože je to zakotvené v zmluvných ustanoveniach na zdrojovej zmluve. Ide o klasický cross - sell spôsob predaja produktov, motivujúcich zákazníka k nákupu ďalšieho produktu, súvisiaceho s nakúpeným produktom. V prípade, že klient splácal resp. splatil prvý úver riadne a včas a spĺňal ďalšie náležitosti, bola mu strany GE Money, a.s. zaslaná cross - sell ponuka - balíček, ktorý obvykle obsahoval fyzicky kartu a podmienky čerpania úveru prostredníctvom karty. Klient si kartu a úverový rámec aktivoval obvykle prvým použitím karty, prípadne cez call centrum. Okamihom aktivácie úverového rámca na základe kreditnej karty alebo OK karty bol klientovi v systéme GE vytvorený nový úverový účet („nová zmluva“), identifikovaný číslom cross sellovej ponuky - klient sa tak stal dlžníkom z ďalšieho úveru, ale fyzicky s ním bola podpísaná len jedna zmluva v papierovej podobe- prvá zmluva o úvere. Táto zmluva je tzv. zdrojovou zmluvou pre cross sell produkt a je jediným právnym titulom, z ktorého vyplýva záväzok dlžníka uhradiť úver z cross sell produktu. Žiadna iná zmluvná dokumentácia ku pohľadávkam z cross sell zmlúv neexistuje. Takže ak klient použil zaslanú kartu, súhlasil so zmluvnými podmienkami týkajúcimi sa revolvingového úveru.

Podaním zo dňa 7.5.2014 vedľajší účastník na strane odporkyne oznámil svoj vstup do konania na strane odporkyne a to za účelom ochrany práv odporcu ako spotrebiteľa, nakoľko predmetom konania sú nároky navrhovateľa vyplývajúce z hromadne uzatváraných spotrebiteľských zmlúv, ktorých obsah nemohol spotrebiteľ podstatným spôsobom ovplyvniť a ktorý nie je schopný ako bežný spotrebiteľ posúdiť neprijateľné zmluvné podmienky a procesne sa pred súdom voči nim efektívne brániť. Súčasne doručil súdu stanovky združenia a potvrdenie o pridelení identifikačného čísla (IČO).

Uznesením č.k. 5C/242/2013- 112 zo dňa 8.9.2014 súd pripustil Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, 040 01 Košice, IČO: 42 326 923 ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, keďže odporkyňa súhlasila s jeho vstupom do konania a podmienky pre vstup do konania boli splnené.

V písomnom vyjadrení zo dňa 3.6.2014 vedľajší účastník na strane odporkyne uviedol, že ako vyplýva zo žalobného návrhu, žalobca v konaní uplatňuje nároky zo Zmluvy o úvere zo dňa 8.8.2007. Na základe vyššie uvedenej zmluvy bol odporkyňi poskytnutý úver vo výške 663,88 €, ktorý sa zaviazala splácať v dohodnutých 24 - roč mesačných splátkach vo výške 14,37 €. Ako vyplýva zo žalobného návrhu, v dôsledku porušenia zmluvných povinností zo strany odporcu, riadne a včas splácať dojednané splátky, vypovedala spoločnosť Profidebt Slovakia s.r.o. uvedenú zmluvu dňa 19.12.2008, čím založila začiatok plynutia premlčacej doby, v ktorej mal veriteľ uplatniť svoje právo zo zmluvného vzťahu. V danom prípade sa jedná jednoznačne o spotrebiteľský vzťah založený formulárovou dohodou a k nej pripojených zmluvných ustanovení, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Na základe vyššie uvedeného vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania, nakoľko žalobcom uplatnené právo, vychádzajúc z údajov uvedených v žalobnom návrhu, uplatnil žalobca žalobou až po uplynutí troj - ročnej premlčacej doby. Z dôvodu právnej istoty ďalej uviedol, že z obdobných káuz pôvodného navrhovateľa Profidebt Slovakia s.r.o. sú im známe dohody o uznaní premlčaných dlhov, ktoré uzatvára so spotrebiteľmi po postúpení pohľadávok pôvodnými veriteľmi, pričom dlžníci v danom prípade uznávajú dlh čo do základu a výšky a dohodnú si s veriteľom splátkový kalendár. Z predložených dôkazov vo veci nevyplýva skutočnosť, že by bola aj v danom prípade uzavretá dohoda o uznaní dlhu resp. táto im nebola zaslaná spolu s návrhom a dôkazmi. Preto z opatrnosti uvádza, že tieto Dohody odkazujú na Zmluvné ustanovenia, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť dohody o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom. Zo samotnej dohody nevyplývajú skutočnosti, že dlžníci sú si vedomí, že uznávajú premlčaný dlh. Uvedené konanie je nutné považovať za nekalú obchodnú prax a teda uznanie dlhu je v takých prípadoch neplatné, čím došlo k premlčaniu žalovaných nárokov. Dohody o uznaní dlhu majú formulárovú formu, ktorú veriteľ vopred pripravil a dlžník nemal žiadnu možnosť dohodu ovplyvniť. Formulár obsahuje jednostranný právny úkon uznania záväzku a dvojstranný právny úkon pri dohode o splátkach. Zmluvné ustanovenia tvoriace prílohu dohody obsahujú v bode 2.2 sofistikovane skryté prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu, ktorý bol predmetom dohody o uznaní dlhu. Z uvedeného možno vyvodiť vážne pochybnosti o tom, že by vôľa dlžníka korešpondovala s obsahom dohody a pripojenými zmluvnými ustanoveniami a, že v čase uznania dlhu mal dlžník vedomosť, že uznáva premlčaný dlh. Pri uzatváraní dohody o uznaní dlhu nie sú dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti ale žalobcom bol využitý omyl a leseť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného dlhu, čo možno

v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Takéto konanie navrhovateľa pri uzatváraní formulárových zmlúv o uznaní dlhu, ktoré jednoznačne zhoršuje zmluvné postavenie spotrebiteľa a privedilo mu ujmu v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 OZ, je nutné považovať za nekalú obchodnú praktiku. Právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praktiky v danom prípade spočívajúcu v zanedbaní odbornej starostlivosti a je teda v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods.1 OZ, nemožno priznať súdnu ochranu. V zmysle § 7 ods 1 z.č. 250/2007 Z.z. Nekalé obchodné praktiky sú zakázané. Uznanie dlhu v zmysle § 558 OZ zakladá právnu domnienku, existencie dlhu v čase jeho uznania iba vtedy ak dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník o premlčaní nevedel, či už pre omyl skutkový alebo právny, nemá jeho uznanie uvedené právne účinky. Uznanie premlčaného dlhu zakladá iba vyvrátiteľnú domnienku, nakoľko dlžník sa i v takom prípade môže brániť námietkou, že dlh nevznikol alebo v čase uznania neexistoval. / rozsudok KS Prešov z 5.2.2012 sp.zn. 3Co/53/2012/. Vedľajší účastník poukázal taktiež na uznesenie KS v Prešove z 29.11.2012 sp.zn. 17Co/120/2012, v ktorom súd konštatuje, že v prípade uznania dlhu a dohody o splátkovom kalendári vo forme formulára ide o cieľ sledovaný žalobcom a nie dlžníkom a skutočným ale skrytým cieľom je dosiahnutie uznania záväzku z dôvodu predĺženia premlčacej doby na uplatnenie žalobného nároku. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania tak ďalej nebude poukazovať na neprijateľné zmluvné podmienky spotrebiteľskej zmluvy a žiadal žalobu zamietnuť a zaviazat žalobcu k náhrade trov konania. Vo vzťahu ku trovám konania vedľajšieho účastníka navrhol rozhodnúť tak, že súd zaviazá žalobcu zaplatiť náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, ktoré mu vznikli právnym zastupovaním, pretože v konaní vystupoval na podporu žalovaného a bol v celom rozsahu úspešný.

Navrhovateľ, jeho právny zástupca, vedľajší účastník na strane odporkyne ani právny zástupca vedľajšieho účastníka sa na riadne predvolané pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' písomne ospravedlnil právny zástupca navrhovateľa a vedľajší účastník na strane odporkyne. Súd preto s použitím ustanovenia § 101 O. s. p. vec prejednal bez týchto účastníkov s prihliadnutím na obsah spisu a listinné dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne, Zmluvou o úvere zo dňa 16.08.2002, Obchodnými podmienkami ku zmluve, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012, výpisom z OR, oznámením navrhovateľa zo dňa 30.10.2008, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 5.10.2012, podaním navrhovateľa zo dňa 26.8.2013, Sadzobníkom poplatkov (č. l. 24 - 26), zoznamom pohľadávok (č. l. 34, 35), Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 31.1.2014, uznesením (č. l. 68), vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 3.6.2014, žiadosťou o vykonávanie zrážky zo mzdy (č. l. 80), Dohodou o uzavretí splátkového kalendára (č. l. 81), oznámením (č. l. 82), Zmluvou o úvere zo dňa 28.11.2007, potvrdením o splácaní úveru (č. l. 84), výpismi z účtu v banke (č. l. 85 - 95), vyjadrením odporkyne (č. l. 108), uznesením (č. l. 112), splátkovou dohodou zo dňa 28.1.2009 (č. l. 128), zápisnicami z pojednávanií zo dňa 05.08.2014 a zo dňa 10.04.2014, ostatnými listinnými dôkazmi a zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Dňa 18.6.2002 bola medzi spoločnosťou GE Capital Multiservis, k. s., so sídlom Dobrovičova 8, 811 09 Bratislava, IČO: 35 783214 a odporkyňou uzavretá zmluva o úvere označená ako KU oblasť 008, poradca 10505 číslo zmluvy 1001742238(ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej bola odporkyni poskytnutá celková výška úveru 7160,- Sk (237,70 €) a to za účelom kúpy tovaru - KOBOLD SYSTEM. Cena tovaru bola uvedená 8950 Sk, priama platba vo výške 1790 Sk. V zmluve bola uvedená RPMN 20,47 % ročne, počet mesačných splátok 24, výška mesačnej splátky 433,- Sk, dátum prvej platby do 18.9.2002, cena úveru bola 10392 Sk. V spodnej časti tejto zmluvy je v poslednom odseku drobným písmom uvedené, že zmluvou o úvere sa GE capital Multiservis, k. s. zaväzuje, že na požiadanie zákazníka a po splnení stanovených podmienok poskytne v prospech zákazníka peňažné prostriedky do určitej výšky a zákazník sa zaväzuje takto poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky a splniť ostatné povinnosti podľa tejto zmluvy. V ostatnom určujú obsah zmluvy obchodné podmienky a sadzobník poplatkov spoločnosti GE Capital multiservis, k.s., ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy.

Podľa bodu 8.1 obchodných podmienok zmluvy o úvere spoločnosti GE Capital Multiservis, k.s., ďalej len OP“ veriteľ a zákazník podpisom zmluvy o úvere zatvárajú zmluvy o revolvingovom úvere s nasledujúcim obsahom a zákazník žiada veriteľa o poskytnutie úverového rámca na opakované

čerpanie úveru až do stanovenej výšky úverového rámca a o otvorenie úverového účtu zákazníka u veriteľa. Na základe zmluvy o revolvingovom úvere sa veriteľ zaväzuje, že na žiadosť zákazníka a po splnení podmienok poskytne v prospech veriteľa peňažné prostriedky až do výšky úverového rámca a zákazník sa zaväzuje takto poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky a splniť ostatné povinnosti podľa zmluvy o revolvingovom úvere. V prípade schválenia žiadosti doručí veriteľ písomné oznámenie o schválení úverového rámca zákazníkovi, ktoré bude obsahovať najmä výšku úverového rámca, mesačné splátky, RPMN a VS pre platby splátok úveru.

Podľa bodu 8.2 OP zmluva o revolvingovom úvere nadobúda účinnosť dorúčením žiadosti o poskytnutie peňažných prostriedkov z úverového rámca zo strany zákazníka.

Z platobnej histórie vyplýva, že odporkyni poskytnutý úver bol špecifikovaný nasledovne: úver 663,88 eur, splátka 33,19 eur, číslo zmluvy 2815952192, dátum uzavretia zmluvy 8.8.2007, posledná prijatá platba 8.6.2009, dátum ukončenia zmluvy 19.12.2008. Ďalej súd z platobnej histórie zistil, že odporkyňa využívala platobnú kartu a postupne čerpala peňažné prostriedky poskytnuté právny predchodcom navrhovateľa. Ku dňu 8.6.2009 (posledný záznam vo výpise) bola pohľadávky vo výške 502,04 eur. Z prehľadu histórie vyplýva, že odporkyni boli účtované poplatky a úroky.

Listom spoločnosti GE Money, a.s. zo dňa 30.10.2008 táto spoločnosť oznámila odporkyni, že v súlade s Obchodnými podmienkami čl. 8 bod 8.15.1.2 vypovedá súčasnú zmluvu o revolvingovom úvere. K 20.11.2008 bude kreditná karta zablokovaná. V zmysle čl. 8 bod 8.15.1.2. Obchodných podmienok je odporkyňa povinná ihneď uhradiť všetky svoje záväzky uvedené vo výpise ako konečný zostatok.

Podľa výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sa, vložka číslo 3902/B na základe zmluvy o predaji podniku účinnej odo dňa 1.4.2006 spoločnosť GE Money Multiservis k. s. predala svoj podnik spoločnosti GE Money, a.s., Bottova 7, 821 09 Bratislava, IČO: 17 324 220.

Z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 27.9.2012 medzi postupcom GE Money, a.s., Bottova 7, 821 09 Bratislava, IČO: 17 324 220 a spoločnosťou Profidebt Slovakia s.r.o. (pôvodným navrhovateľom) ako postupníkom mal súd preukázané postúpenie pohľadávky voči odporkyni, ktorú si navrhovateľ uplatňuje v tomto konaní. Podľa prílohy k uvedenej zmluve, pohľadávka vyplýva zo zmluvy s číslom 2815952192 vo výške 501,99 eur. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 5.10.2012 mal súd preukázané, že spoločnosť GE Money, a.s. oznámila odporkyni postúpenie pohľadávky na spoločnosť Profidebt Slovakia s.r.o.

Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 31.1.2014 spoločnosť Profidebt Slovakia s.r.o. v súlade s ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka postúpila ako postupca pohľadávku proti odporkyni vzniknutú zo zmluvy o úvere, ktorá je predmetom tohto súdneho konania, spolu s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými na postupníka spoločnosť : Intrum Justitia Debt Finance AG, Alpenstrasse 2, CH- 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266. Uznesením č.k. 5C/242/2013 - 68 zo dňa 26.5.2014 súd pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho navrhovateľa: Profidebt Slovakia, s.r.o., Mliekarenská 10, 820 05 Bratislava, IČO: 35 925 922 vstúpila spoločnosť : Intrum Justitia Debt Finance AG, Alpenstrasse 2, CH- 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266.

Dňa 3.3.2009 bola uzatvorená Splátková dohoda medzi spoločnosťou GE Money, a.s a odporkyňou (ďalej len „Dohoda“). V Článku 1. odporkyňa uznala čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom GE dňa 8.8.2007. Dižná čiastka bola vyčíslená ku dňu 5.1.2009 vo výške 663,59 eur. Zároveň sa odporkyňa zaviazala, že dlh uhradí vo forme splátok. Podľa čl. 3 tejto dohody sa účastníci dohodli aj na rozhodcovskej doložky v zmysle ktorej všetky medzi nimi vzniknuté spory sa predložia na rozhodnutie Stálemu rozhodcovskému súdu zriadenému pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná a.s.

Z výsluchu odporkyne súd zistil, v roku 2002 uzatvorila s GE Capital multiservis k.s., zmluvu o úvere na základe, ktorej jej bol poskytnutý úver, ktorý do teraz spláca. Až následne jej táto spoločnosť zaslala platobnú kartu, na ktorú osobitnú zmluvu nepodpisovala. Platobnú kartu po jej zaslaní používala a to na základe písomných inštrukcií, ktoré jej boli doručené poštou spolu s platobnou kartou. Pôvodný úver jej bol poskytnutý v hotovosti a to na číslo účtu, ktoré mala v banke vo VÚB. Úver uhrádzala nevie

však teraz uviesť koľko uhradila splátok v celkovej výške a tieto splátky ešte stále uhrádza zrážkami zo mzdy od zamestnávateľa. Platby uhrádza len na základe písomných výziev zo strany navrhovateľa iné podklady k tomuto nemá. Je ochotná uhradiť fin. čiastky, ktoré si požičala avšak nechce uhrádzať na viac finančné čiastky, na ktoré navrhovateľ nemá nárok. Platobná karta jej bola doručená až v roku 2007. Úver prestala uhrádzať z dôvodu, že z dôvodu krízy dosahovala nižší zárobok. Spoločnosť Profidebt ju písomne vyzvala na úhradu pohľadávky po 30 eur mesačne, ktoré splátky by jej v súčasnosti vychádzali uhrádzať avšak zistí si u zamestnávateľa, koľko doteraz uhradila. Odporkyňa pred začatím konania vo veci samej dala súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka na jej strane. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne a jeho stanovisko ku konaniu jej bolo doručené s týmto súhlasí. Rovnako ako vedľajší účastník vznáša námietku premlčania nároku. Ďalej uviedla, že pôvodný navrhovateľ ju telefonicky oslovil ohľadne splátkového kalendára. Následne podpísala dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku a to v roku 2011. Pohľadávku navrhovateľa neuhrádzala, nakoľko čakala, že jej navrhovateľ zašle splátkový kalendár. Uviedla, že keď podpisovala dohodu o splátkovom kalendári vtedy nevedela čo je to premlčanie, navrhovateľ jej nevysvetlil čo je to premlčanie a že pohľadávka pôvodného navrhovateľa môže byť premlčaná. Dohodu podpísala len z dôvodu, aby navrhovateľ od nej pohľadávku nevymáhal celú naraz. Nevie presne koľko z pohľadávky navrhovateľovi uhradila. Na základe pokynu, ktorý dala zamestnávateľovi uhrádza GE MONEY, a.s. pohľadávku zrážkou zo mzdy po 132,- eur mesačne. Pohľadávku navrhovateľa v tomto konaní nespláca.

Zo zmluvy o úvere zo dňa 28.11.2007, ktorá bola uzatvorená medzi odporkyňou a spoločnosťou GE Money, a.s. súd zistil, že odporkyňa mala u spoločnosti GE Money, a.s. aj ďalší úver, na základe ktorého jej boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 180.000 Sk, ktoré sa zaviazala splácať splátkami vo výške 4006 Sk v počte splátok 72, s dátumom prvej splátky 28.12.2007. Uvedená zmluva bola označená číslo OM: 01032460 ZU. K uvedenému úveru sa vzťahujú listiny a to oznámenie o vykonaní osobnej návštevy zo dňa 14.4.2011 (č.l. 79), žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy (č.l. 80), dohoda o uzavretí splátkového kalendára zo dňa 19.4.2011 (č.l. 81), oznámenie o postúpení zo dňa 11.4.2013 (č.l. 82), potvrdenie o splácaní úveru (č. l. 84), výpisy z účtu v banke (č. l. 85 - 95), kde je tento úver označený č 1067718310 zo dňa 3.12.2007. Z uvedeného je zrejmé, že tieto listinné dôkazy sa vzťahujú k inému úverovému vzťahu, než ktorý je predmetom tohto konania a preto sa súd tými listinami podrobnejšie nezaoberal.

Podaním navrhovateľa zo dňa 10.12.2014 navrhovateľ súdu oznámil, že s odporkyňou bola dňa 28.1.2009 uzatvorená splátková dohoda, pričom odporkyňa svoj dlh uznala čo do dôvodu a výšky. Uznanie dlhu obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti, aby ho bolo možné považovať za platný úkon. Uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon bolo odporkyňou podpísané, má písomnú formu je v ňou uvedená kauza vzniku dlhu, výška dlhu a prísľub odporkyne svoj dlh zaplatiť. Uznanie dlhu nemožno označiť za nekalú obchodnú praktiku, nakoľko je zabezpečovacím inštitútom občianskeho práva. Uznaním dlhu dochádza k založeniu plynutia novej desaťročnej premlčacej doby a to bez ohľadu na to, či odporkyňa v čase, kedy svoj dlh uznala vedela alebo nevedela o premlčaní pohľadávky. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cz6/68, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Odo 934/2005, sp. zn. 3Cz 6/68, 33 Cdo 155/2007, 33 Odo 934/2005 a tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/37/2014. Z toho dôvodu námietka premlčania v konaní pred súdom neobstojí. Navrhovateľ sa taktiež vyjadril k trovám vedľajšieho účastníka, ktoré považuje za neúčelné, keďže je súd povinný skúmať premlčanie dlhu ex offa a vedľajší účastník neuviedol žiadne iné skutočnosti ani právne argumenty nad rámec tých, ktoré je súd povinný zistiť sám z úradnej povinnosti. Ďalej uviedol, že každé takéto združenie by malo byť dostatočne personálne a finančne vybavené, aby mohlo svedomito vykonávať svoju činnosť a nespoliehať sa len na to, že súd mu prizná náhradu trov konania a to po tom, ako sa každé z týchto združení nechá zastúpiť advokátom. V otázke vedľajšieho účastníctva preto treba skúmať aj to, či táto forma ochrany práv spotrebiteľa je prejavom skutočného a úprimného záujmu o ochranu práv spotrebiteľa a logickým predpokladom tejto ochrany je aj tak, že sa takýto vedľajší účastník dôsledne oboznámi so všetkými okolnosťami charakterizujúcimi situáciu spotrebiteľa a nebude paušálne vstupovať a teda vnucovať sa do všetkých jemu známych konaní a vstúpi len do tých, v ktorých to reálne vyžadujú potreby toho, koho chce v konaní podporovať. Predpokladom priznania náhrady trov konania je účelnosť trov vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva. Trovy konania vzniknuté v tzv. hromadných veciach nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Ak teda súd neprizná náhradu trov konania úspešnému advokátovi, keď dospeje k záveru, že trovy nevynaložil účelne, nejde o porušenie práva na právnu

pomoc. Vedľajší účastník sa preto mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy, ktoré vynaložil v tejto súvislosti, nemožno považovať za trovy účelné. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo 5/2013, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/465/2013, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/259/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8Co/207/2014. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka predstavujú len formulárové podania, ktoré majú podobu použité vzoru, od ktorého sa odlišujú len v minimálnej miere. Z týchto okolností je nutné konštatovať, že spísanie takéhoto podania predstavuje skôr administratívny úkon než vykonanie úkonu právnej služby. Vzhľadom na to žiadal, aby vedľajšiemu účastníkovi neboli trovy konania priznané.

V zmysle § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie a/ spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a), b) Zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie: spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti; predávajúcim podnikateľom, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa § 6 ods. 3 cit. Zák., konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lešť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 23a ods. 1, 2 cit. Zák., typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Zákon č. 634/92 Zb. v znení neskorších predpisov bol následne zrušený a nahradený zákonom č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 5b Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie

nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Pohľadávka navrhovateľa vznikla tým, že GE Capital Multiservis, k.s. uzavrel s odporkyňou na predtlačenom formulári Zmluvu o úvere č. zo dňa 16.8.2002, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú obchodné podmienky a Sadzobník poplatkov. V zmluve sa dohodli, že navrhovateľ poskytne odporkyňi úver na nákup tovaru úver a odporkyňa sa zaviazala poskytnutý úver mu splácať spolu s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok vždy k 18. dňu v mesiaci, pričom prvú splátku bola povinná zaplatiť do 18.9.2002. V tomto konaní však navrhovateľ uplatňuje nárok vyplývajúci zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá mala vzniknúť súčasne so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pričom osobitná zmluva o revolvingovom úvere s odporkyňou nebola uzatvorená. V rámci tejto zmluvy navrhovateľ vnútil odporkyňi v rámci predtlačenej formulára aj iný právny úkon, než ten o ktorý mala odporkyňa v danom čase záujem a tak vnútil odporkyňi uzatvorenie ďalšej zmluvy, o ktorú nemala odporkyňa záujem a jej úmysel nesmeroval k uzatvoreniu takejto zmluvy.

Súd sa v prvom rade zaoberal námietkou premlčania, ktorú vzniesol vedľajší účastník na strane odporkyne vo svojom písomnom vyjadrení, ku ktorej sa pripojila aj odporkyňa.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva.

Dňa 1.5.2014 nadobudla účinnosť novela č. 102/2014 Z.z., ktorá zavádza do zákona č. 250/2007 Z. z. ustanovenie § 5b, podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Z vyššie citovaného právneho predpisu vyplýva, že súd má na premlčanie prihliadať ex offo teda aj bez námietky účastníka. Z toho dôvodu sa súd zaoberal právnou povahou a aplikáciou právnej normy vo vzťahu k predmetu uplatnenej pohľadávky v tomto konaní a právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi. Na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Súd zastáva názor, že predmetná zmluva o úvere je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou kde na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Zároveň ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, a preto pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na ktorý sa subsidiárne vzťahuje Občiansky zákonník. Zmluva je spracovaná ako tzv. typová zmluva, podľa predtlaču. Spotrebiteľom je výlučne

fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Vzhľadom k obsahu uzavretej zmluvy medzi účastníkmi súd posúdil podmienky zmluvy v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka a zák. č. 258/2001 Z.z.. napriek tomu, že zmluva bola uzavretá v zmysle ustanovení Zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších prepisov. Dohodnuté použitie určitého právneho predpisu v neprospech spotrebiteľa je neprijateľnou podmienkou v zmysle § 53 OZ. Jedná sa o ustanovenia zmluvy, s ktorým sa mohol odporca ako spotrebiteľ oboznámiť pred podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť obsah podmienky. Z hľadiska zákonodarcom sledovaného cieľa ochrany spotrebiteľa podľa cit. zákona neexistuje žiadna skutočnosť opodstatňujúca dojednanie alebo vylúčenie právnej úpravy, podľa ktorej sa má alebo nemá právny úkon posudzovať. Preto súd posudzoval túto zmluvu v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka aj napriek tomu, že zmluva bola uzavretá v zmysle ustanovení Zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších prepisov, nakoľko je pre spotrebiteľa priaznivejšia.

Ako predbežnú otázku súd skúmal platnosť uznania dlhu, ktoré malo byť obsiahnuté v splátkovej dohode zo dňa 3.3.2009, pričom dospel k záveru, že predmetné uznanie dlhu nie je platným právnym úkonom, a to z toho dôvodu, že ide o právny úkon, ktorý obchádza zákon a prieči sa dobrým mravom, pretože vychádza z nekalej obchodnej praxe navrhovateľa. Súd tak rozhodol z toho dôvodu, že Dohodu pripravil a predložil na podpis odporkyňi navrhovateľ a takto pripravená dohoda o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a to predĺženie premlčacej doby formou uznania dlhu, ktorá zmluvná podmienka je absolútne neplatná. Zo strany pôvodného veriteľa neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a boli využité omyl a lesť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľa. Odporkyňa si uzavretím formulárovej dohody zhoršila ako spotrebiteľ svoje zmluvné postavenie a jej uzavretie jej privodilo značnú ujmu, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Okolnosti, za ktorých veriteľ dohodu uzavieral, je možné považovať za nekalú obchodnú prax a posudzovať ju podľa ustanovenia § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z.. Je nepochybné, že účelom, ktorý predložením dohody na podpis odporcovi sledoval, bolo prelomenie účinku premlčania predĺžením premlčacej doby na 10 rokov (§ 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Pôvodný veriteľ zneužil slabšie postavenie odporcu ako spotrebiteľa a jeho neznalosť právnych predpisov a pripravil si tak pre seba nedôvodnú výhodu spočívajúcu v predĺžení premlčacej doby na úkor odporcu. Podstatne tým narušil ekonomické správanie odporcu - spotrebiteľa, ktorý by nepochybne v prípade, keby vedel, že dlh je premlčaný a že záväzok nemusí platiť, dohodu o uznaní dlhu neuzavrel. Právny úkon - dohoda o uznaní dlhu podľa názoru súdu svojím obsahom obchádza zákon, odporuje predpisom na ochranu spotrebiteľa a je v rozpore s dobrými mravmi, preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný. Splátkovou dohodou teda nedošlo k účinnému uznaniu záväzku s následkami predĺženia premlčacej lehoty na dobu 10 rokov. Vychádzajúc zo skutkových okolností, za akých navrhovateľ dával podpisovať odporkyňi uvedenú listinu, ako i na skutočnosť, že navrhovateľ mal vopred pripravené znenie vyhlásenie o uznaní záväzku, dospel súd k záveru, že takéto konanie je konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože navrhovateľ využitím mylných informácií dosiahol uznanie dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby, i keď odporkyňa nemala vôbec vedomosť a ani vôľu takéto vyhlásenie urobiť a nemal vedomosť o následkoch takéhoto právneho úkonu.

V prípade dohody o uznaní dlhu a uzavretí splátkového kalendára sa jedná o kombináciu jednostranných a dvojstranných právnych úkonov upravujúcich právne vzťahy, ktoré vyplývajú zo spotrebiteľských zmlúv. V tomto prípade to bol práve pôvodný veriteľ (zjavne práva znalý), ktorý si vynútil u odporkyne návštevu a dal jej podpísať ním vopred pripravený formulár, kde okrem dvojstranného právneho úkonu vo forme dohody o splátkach, ktorý dlžníkom zvyčajne prezentuje, vložil aj pre ňu zjavne nevýhodný jednostranný úkon uznania záväzku, ktorý dlžníkom na rozdiel od dohody o splátkach už výslovne neinterpretoval. Podpísaním dohody odporkyňa nič nezískala ale naopak, naoko „vlastným“ úkonom si z vôle veriteľa svoje postavenie podstatne zhoršila. Aj z ďalších právnych súvislostí vyplýva, že dohoda o splátkach nebola zo strany navrhovateľa žiadnym dobrodomím (keďže navrhovateľ iba odložil podanie žaloby po uznaní záväzku v snahe predísť novej námietke premlčania) ale naopak navrhovateľ napriek vedomosti účinkov, ktoré dosahuje (resp. sa snaží dosiahnuť) v podobe obnoviteľnosti nároku neposkytol odporkyňi žiadny benefit (napr. v podobe odpustenia úrokov z omeškania, poplatkov, časti istiny a pod.). Z textu je zrejmé, že ide o formulár, ktorý žalobca používa vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov. Dlžník takúto dohodu podpisuje s úmyslom dosiahnuť splatenie dlhu v splátkach a rozhodne nie je v jeho záujme predĺžiť plynutie premlčacej lehoty, prípadne súhlasí s rozhodcovským konaním, nakoľko takto by si významne zhoršil postavenie, čo je v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa. To, že žalobca

nekoná s odbornou starostlivosťou nepochybne vyplýva aj zo skutočností, že žalovaná nemala žiadnu vedomosť o následkoch podpísania uvedenej dohody, ktorej obsah nemohla podstatným spôsobom ovplyvniť. V dohode uvedená suma uznannej pohľadávky navyše nekorešponduje s nárokom žalobcu uplatnenom v tomto konaní, nešpecifikuje z čoho pozostáva uznaná pohľadávka, preto je pre potreby tohto konania prakticky nepoužiteľná. Táto dohoda je neplatná v zmysle ust. §§ 3, 37 a 39 OZ. Z výsluchu odporkyne bolo jednoznačne preukázané, že táto nevedela aké dôsledky má uznanie záväzku vo vzťahu k premlčaniu pohľadávky. Z uvedeného dospel súd k záveru, že dohoda, na základe ktorej malo dôjsť k predĺženiu premlčacej doby je podľa § 3, § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka neplatná a v konaní je potrebné prihliadnuť na námietku premlčania.

Z návrhu na začatie konania ako aj z listinného dôkazu oznámenia zo dňa 30.10.2008 písomného vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 11.10.2014 mal súd preukázané, že právny predchodca navrhovateľa zmluvu o revolvingovom úvere vypovedal dňa 20.11.2008 čím nastala predčasná splatnosť úveru. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia trojročná lehota v tomto prípade začala plynúť odo dňa 21.11.2008, kedy právny predchodca navrhovateľa mohol pohľadávku prvý krát uplatniť na súde a uplynula dňa 21.11.2011. Návrh na súd bol podaný dňa 20.6.2013, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, z toho vyplýva, že navrhovateľovo právo na zaplatenie dlžnej sumy bolo už premlčané a keďže má súd povinnosť prihliadať na premlčanie z úradnej povinnosti, súd nemohol navrhovateľovi toto právo priznať. Na premlčaní nároku nič nemení ani tá skutočnosť, že odporkyňa dlh uznala, pretože podľa názoru súdu je uznanie dlhu zo strany odporkyne zo dňa 10.05.2013 neplatným právnym úkonom, ktorý nemá žiadne účinky na plynutie a dĺžku premlčacej doby. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Z týchto dôvodov sa súd podrobnejšie nezaoberal meritom veci, ale návrh v celom rozsahu zamietol s poukazom na premlčanie nároku navrhovateľa.

O trovách konania súd rozhodoval v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. avšak odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, nakoľko odporca si náhradu trov neuplatnil a taktiež mu žiadne trovy ani nevznikli.

Keďže v danom konaní na strane odporcu vystupuje ako vedľajší účastník aj Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA súd rozhodoval aj o náhrade trov tohto vedľajšieho účastníka, ktoré mu v konaní vznikli a ktoré boli účelne vynaložené.

Z ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže konania zúčastniť popri navrhovateľovi alebo odporcovi aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosť je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ktorým je aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Súd mal zo stanov vedľajších účastníkov preukázané, že predmetom ich hlavnej činnosti je ochrana spotrebiteľských práv v konaní pred súdom a teda z toho im vyplýva právo byť vedľajším účastníkom konania na strane odporcu, ktorý je spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

Z ustanovenia § 18 O.s.p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie.

V zmysle ustanovenia § 24 O.s.p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

V zmysle § 25 ods. 1 O.s.p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

Vedľajší účastník je združením založeným na ochranu spotrebiteľa a prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom. Účelom združenia na ochranu spotrebiteľa je kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Aj vedľajší účastník, ktorý je právnickou osobou založenou na ochranu práv spotrebiteľov, má právo nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou. (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9. augusta 2012, sp. zn. 15Co/169/2012. Vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnú

pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konanie realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Súd zaviazal navrhovateľa, ktorý bol v konaní neúspešný, k povinnosti uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA trovy konania v celkovej sume 85,80 Eur. Suma 85,48 eur pozostáva z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka Spotrebiteľského združenia OSA za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenia vo veci zo dňa 26.3.2014) vo výške po 34,86 € za úkon (§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov), z režijného paušálu za dva úkony právnej služby vo výške po 8,04 Eur za úkon. Uvedené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené, nakoľko vedľajší účastník sa vecne vyjadroval jednak k premlčaniu nároku navrhovateľa, ako aj poukazoval na nekalé obchodné praktiky navrhovateľa, pred ktorými má byť spotrebiteľ chránený. Súd sa v danom prípade nestotožnil s námietkami navrhovateľa, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovania alebo bránenie práva. Ak navrhovateľ tvrdí, že vedľajší účastník vstupuje do konaní v porovnateľných a skutkovo a právne pomerne jednoduchých veciach, pričom používa len formulárové podania v tejto súvislosti treba pripomenúť, že aj sám navrhovateľ je v tejto veci zastúpený advokátom, a tiež si uplatňuje trovy právneho zastúpenia, pričom jeho podania sú takisto formulárové a používané vo viacerých konaniach s minimálnymi rozdielmi (najmä návrhy na začatie konania majú vždy rovnakú formu a právny zástupca v nich mení len dlžné sumy a dátumy). Už len z toho dôvodu nie je možné posudzovať podania vedľajšieho účastníka za menej zložité a menej účelné ako podania samotného navrhovateľa a rozdielne hodnotiť účelnosť vynaložených trov vedľajšieho účastníka a účelnosť vynaložených trov samotného navrhovateľa, ktoré sú svojou povahou porovnateľné, pričom z úradnej činnosti je súdu známe, že v ostatných konaniach, kde vystupuje navrhovateľ sú mu trovy konania bez problémov priznávané.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi

preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§251 ods. 1 O.s.p.)